

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عنوان : ویروس وهابیت

موضوع : تاریخچه گلستان بقیع

مناسبت : تخریب بقیع ۹۹

کانال منبر آسمانی @m_asemani

سخنرانی : ۱۸۹

فضیلت بقیع و ائمه هدی در بقیع

ایام تخریب گلستان بقیع به دست وهابیت وحشی می باشد که خداوند به حق وجود اهلبیت علیهم السلام هرچه سریعتر ریشه این فرقه ضاله را کنده و زیارت گلستان بقیع را نصیب دست جمع ما بگرداند.

در فضیلت این مکان شریف روایات متعددی از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نقل گردیده که بصورت تبرک به چند نمونه از آنها اشاره می کنیم:

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند:

يحشر من هذه المقبره سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب و كأن
وجوههم القمر ليلة البدر^۲

از بقیع هفتاد هزار نفر که صورتشان مانند ماه شب چهارده است
محشور خواهند شد و بدون حساب وارد بهشت خواهند گردید.

باز در روایتی دیگر پیامبر اکرم ﷺ خطاب به امیرالمؤمنین علیؑ :

يا اباالحسن! به درستی که خدای تعالی قبر تو و فرزندان تو را
بقعه‌هایی از بقعه‌های بهشت و عرصه‌ای از عرصه‌های آن قرار داده
است.

و دل‌های بزرگان از مردم و برگزیدگان بندگان خود را به آنها مایل
ساخته تا خواری و اذیت‌ها در راه [زیارت] شما را متحمل شوند و
قبور شما را تعمیر کنند و بسیار به زیارت قبور شما آیند تا موجبات
تقرب به خدا و دوستی پیغمبرش را فراهم سازند.

^۲ وفاء الوفاء جلد ۳، ص ۸۸۶؛ تاریخ المدینه جلد ۱، ص ۹۱

یا علی علیه السلام! شفاعت من مخصوص این گروه خواهد بود و آنان بر حوض من وارد خواهند شد و ایشان فردا زیارت کنندگان من در بهشت خواهند بود.^۳

معنای لغوی بقیع

^۴صاحب مجمع البحرین می گوید:

البقیع من الارض المكان المتسع وقيل لا یسمى بقیعا الا و فیہ شجر او اصولها ، و منه بقیع الغرقد
در لغت بقیع به محل وسیع گویند و همچنین بعضی اضافه کرده اند که بقیع به آن محل وسیعی گویند که دارای درخت و یا ریشه درخت باشد.^۵

^۳ تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۲۲- بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۱

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

یا ابا الحسن! ان الله جعل قبرک و قبر وُلدک بقاعاً من بقاع الجنة و عرصة من عرصاتها و ان الله جعل قلوب نجباء من خلقه و صفوته من عباده تحن اليکم و تحتمل المذلة و الاذى فيکم فيعمرون قبورکم و يكثرون زيارتها تقرباً منهم إلى الله مودة منهم لرسوله، اولئک يا علی المخصوصون بشفاعتی و الواردون حوضی و هم زواری غدأ فی الجنة.

^۴ اقناع اندیشه

ابن اثیر می افزاید:

چون بقیع قبلاً دارای درخت «غرقد» و ریشه های آن بود پس از قطع این اشجار نیز با همان اسم معروف گردید. «غرقد» نیز درختی است وحشی و خاردار و دارای میوه مخصوص.^۶

چگونگی ایجاد مدفن در بقیع

از مجموع گفتار مورخان چنین برداشت می شود، مردم مدینه که قبلاً اجساد مردگان خود را در دو گورستان عمومی بنام:

«بنی سالم» و «بنی حرام» و گاهی در داخل منازل خود دفن می کردند، با رسمیت یافتن بقیع با دفن **عثمان بن مظعون** در سال دوم هجری و ابراهیم فرزند پیامبر اکرم در سال دهم هجری به آنجا توجه کردند و عده ای از صحابه بتدریج خارها و ریشه های درختان موجود در بقیع را کردند و آنجا را آرامگاه خصوصی خود و خانواده خود قرار دادند و بعضی دیگر از صحابه در منازل متصل به

^۵ مجمع الحرین، واژه "بقع"

^۶ نهاییه ابن اثیر "بقع"

بقیع دفن گردید که با گسترش بقیع، جزء آن گردیده است و به تناسب جایگاه و انتسابشان با پیامبر الهی در یک نقطه معین و در کنار هم دفن شده اند مثلاً قبور ائمه چهار گانه با قبر عباس عموی پیامبر و فاطمه بنت اسد علیها السلام در یک نقطه و همه یا عده ای از همسران پیامبر در نقطه ای و رقیه و ام کلثوم دختران پیامبر اکرم در کنار هم که مجموع این بخش بنام «مقابر بنی هاشم» معروف گردیده است.

انگیزه پیدایش و تخریب حرم ها

یکی از برنامه های مذهبی مسلمانان، اعم از شیعه و سنی، از صدر اسلام تا به امروز؛ مانند همه پیروان ادیان و مذاهب آسمانی و همه صاحبان فکر و اندیشه، بزرگداشت و تجلیل از مقام انبیاء و اولیاء و ادای احترام نسبت به راهنمایان فکری و رهبران معنوی و شهدای راه اسلام و قرآن بوده است و این احترام و بزرگداشت که بیشتر در قالب زیارت قبور آنان جلوه می کند، نشأت یافته از تعالیم قرآن مجید و سنت پیامبر خدا صلى الله عليه وآله وسلم بوده و از عبادات و مستحبات به شمار می آید.

مسلمانان همواره از دور و نزدیک، در کنار مدفن آن عزیزان حضور می یابند و برایشان درود و سلام می فرستند و از خداوند متعال علو مقام و ترفیع درجاتشان را درخواست می کنند و جملاتی بر زبان می رانند که بیانگر فضایل اخلاقی و تعلیمات دینی و برنامه های عملی آنها است و گویای شکیبایی آنها در مقابل مصیبتها و مشکلاتی است که در راه تحکیم بخشیدن به این تعالیم تحمل نموده اند.

شیفتگان آن حضرات، بدینسان مراتب ارادت خویش را به ساحت آنان ابراز می دارند و خود را آماده پیروی از راه و رسم آنان و عمل به برنامه ها و دستورالعملهای ایشان می نمایند و در کنار قبورشان، به نماز و دعا می ایستند و آمرزش گناهان و پذیرش توبه خویش را در کنار مرقد این «عبادالرحمان» از خداوند مسألت می کنند.

و به همین انگیزه بزرگداشت و احترام و نیز بخاطر حفاظت زائران آنان از سرما و گرما، به هنگام عبادت و زیارت و اقامه نماز به روی قبر آنان، سقفی قرار دادند و گاهی به اقتضای نیاز به فضای بیشتر،

در کنار این مدفن ها مساجدی ساختند که این محلها امروز به «مشهد» و «حرم» شهرت یافته اند.^۷

لازم به گفتن است که این تجلیل و بزرگداشتها از سوی مسلمانان، نه یک عمل ابتکاری و بدون دلیل شرعی و مدرک و مستند مذهبی است، بلکه راه و رسمی است برگرفته از قرآن مجید و سنت رسول الله ﷺ و کردار صحابه و پیشوایان دین ، که اکنون نمونه هایی از آن را می آوریم:

۱- دفن شدن پیکر پاک رسول خدا در داخل خانه خویش و در زیر سقف

این دلیل روشن و مصداق عینی در این واقعیت است که در اسلام، وجود بنا در روی قبر شخصیت های معنوی، عملی مستحسن و مورد تأیید بوده است و این حقیقت را درباره قبور انبیای گذشته نیز میتوان دید، مانند قبر حضرت ابراهیم علیه السلام، اسحاق علیه السلام و یعقوب علیه السلام و قبور همسرانشان در شهر الخلیل، شهری که به یاد و به

^۷ تاریخ حرم ائمه بقیع ص: ۲۴

نام حضرت ابراهیم «خلیل» نام گرفت. و مانند قبر حضرت داود علیه السلام و سلیمان علیه السلام در «بیت لحم» و قبور و آثار سایر انبیاء در بیت المقدس و شامات که در طول قرن های متمادی ، قبل و بعد از اسلام، از استحکام و زیبایی بنا و ساختمان برخوردار بوده اند.

۲- خلیفه دوم زیارتگاه های مسقف را زیارت کرد

این که شخص خلیفه دوم در فتح بیت المقدس، نه تنها بر این مقابر و بر این آثار متعرض نگردید، بلکه با نماز گذاردن در این بقاع و امکانه، وجود آنها را در عمل تأیید کرد.

۳- روش علمای پیشین

همچنین روش علماء و پیشوایان اسلام نیز در طول تاریخ به همین منوال بوده است که با یک سرچ کوچک در فضای مجازی به دست می آید.

تولد جرثومه شوم ابن تیمیه

این برنامه بزرگداشت از بزرگان و پیشوایان دین از سوی مسلمانان در طول تاریخ جاری بود تا اینکه در آستانه قرن هشتم، در شام،

شخصی به نام **ابن تیمیه** پیدا شد و تجلیل و احترام از انبیاء و اولیاء و مدفن آنها را، نه تنها غیر مشروع و حرام بلکه مرتکبین آنها را مشرک و مرتد خواند و اظهار داشت که در صورت توبه نکردن باید به قتل برسند. وی همچنین بر وجوب تخریب این بناها و آثار، فتوا صادر کرد.

این عقیده در آن زمان گرچه پیروان اندک یافت اما پس از مدت کوتاهی متروک گردید، تا اینکه در قرن یازدهم و پس از مدت چهار قرن، با پیدایش وهابی گری در نجد حجاز، بار دیگر طرح گردید و به مرحله اجرا گذاشته شد و در نتیجه همین باور و اعتقاد بود که با تسلط وهابیان بر مکه و مدینه در سال ۱۳۴۴ ه.ق تمام حرم ها در این دو شهر و دیگر شهرهای حجاز منهدم و تخریب گردید و امروز دیگر اثری از این بناها باقی نیست.

ان شالله به حول و قوه الهی هرچه زودتر ریشه خوارجهای وهابی را می کنیم و با هم برای اهل بیت علیهم السلام حرم و بارگاه خواهیم ساخت.